Hatvan, 1893. február 5. – Hatvan, 1962. december 11.

Kisparaszti családban született. Hat elemit végzett. Az első világháborúban katonáskodott, leszerelése után 15 kat. hold földjén gazdálkodott. Az 1920-as években a szélsőjobboldali Ébredő Magyarok Egyesülete (ÉME) helyi vezetőségének a tagja, majd egy időben az alelnöke volt. Az 1930-as években belépett a Független Kisgazdapártba. 1944. decemberétől Hatvanban és környékén részt vett a kisgazdapárt újjászervezésében, tagja lett az FKGP hatvani szervezete vezetőségének. A párt delegálta a helyi nemzeti bizottságba, majd a város képviselő-testületébe. ÉME–tagsága miatt eljárás indult ellene, de szankcióval nem sújtották. 1945. november 4-én a Heves és Nógrád-Hont vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. Az 1947. évi választásokon a munkáspártok tiltakozása ellenére ismét elindult; ezúttal pótképviselő lett. 1947. novembertől a kisgazdapárt országos választmányi tagja. 1948. február 22-én újra beválasztották az FKGP hatvani szervezete vezetőségébe; egyidejűleg a hatvani járási pártszervezet titkári tisztét is betöltötte. Az 1950-es években egyénileg gazdálkodott, majd belépett a termelőszövetkezetbe; halála előtt a téesz raktárosa volt. 1956. október 28-án a Hatvanban lezajlott tüntetés egyik szervezője, s tagja lett az aznap választott nemzeti tanácsnak.